

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/28/2017
Identifikačné číslo spisu:	6116207408
Dátum vydania rozhodnutia:	10.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6116207408.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci navrhovateľa - veriteľa B.W.Trade, s. r. o., so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 48 296 091, zast. advokátom Mgr. Vojtechom Jágerským, Stráž 223, Zvolen, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, Ul. N. XXX/XX, X., zast. JUDr. Erika Mochňacká, advokátka, T.G.Masaryka 14/A, Lučenec, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2K/33/2016, o dovolaní dlžníka proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15. decembra 2016, č. k. 43CoKR/25/2016-281, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 7. septembra 2016, č. k. 2K/33/2016-152 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka, otvoril malý konkurz, ustanovil správcu konkurznej podstaty a vyzval veriteľov na prihlásenie pohľadávok. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené predpoklady pre vyhlásenie konkurzu, preto rozhodol tak, ako vyplýva z výroku uznesenia.

2. Dlžník podal proti uzneseniu odvolanie, v ktorom namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu, keď nevykonával dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Namietal najmä, že súd nedoručil dlžníkovi návrh na vyhlásenie konkurzu, ďalej uviedol, že mu neboli doručené ani iné písomnosti, tiež namietal nesprávne doručovanie na meno „Y. Z.“, pričom jeho meno je Y.. Ďalej podrobne namietal aj vecnú stránku podaného návrhu na vyhlásenie konkurzu.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 378 ods. 1, § 380 ods. 1, § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a zistil, že návrh na vyhlásenie konkurzu bol súdu prvej inštancie doručený dňa 22. apríla 2014 a dlžník bol v návrhu označený ako „Y. Z., trvale bytom ul. N. XXX/XX, X., nar. 30.XX.XXXX“ a k návrhu boli pripojené listinné dôkazy /na ktorých bol ako dlžník uvedený Y. Z./.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 6. mája 2016 rozhodol o začatí konkurzného konania a uznesenie doručoval dlžníkovi /označenému ako Y.../ na udanú adresu, na ktorej dlžník dňa 17. mája 2016 podpisom potvrdil prevzatie tejto písomnosti. Uznesením zo dňa 17.5.2016 /na č. l. 57/ bol dlžník vyzvaný na písomné vyjadrenie k návrhu na vyhlásenie konkurzu, kde bol v záhlaví označený ako dlžník „Y. Z....“, doručovaná zásielka bola vrátená. Opakované doručenie bolo vykonané 24. mája 2016 a zásielka bola uložená na pošte a vrátená s poznámkou o nevyzdvihnutí v odbernej lehote. Dlžník podaním zo dňa 5. júla 2016 označeným „vyjadrenie k pojednávaniu“ namietal proti pohľadávkam v návrhu. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, v ktorom dlžníka označil „Y. Z.....“, teda správne, ale doručoval na meno „Y. Z....“, uznesenie bolo prevzaté 19.9.2016.

5. Odvolací súd po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel k záveru, že súdom prvej inštancie došlo k závažnému procesnému pochybeniu, keď v uznesení o začatí konkurzného konania /na č. l. 53/, ako aj v uznesení na č. l. 57 a tiež v uznesení zo dňa 7.7.2016 /na č. l. 64/ bol ako dlžník - fyzická osoba označený „Y. Z....“, zatiaľ čo správne mal byť označený ako „Y. Z.....“. Označenie dlžníka - fyzickej osoby, ako účastníka konkurzného konania menom a priezviskom patrí medzi základné náležitosti návrhu na začatie konania, a to aj podľa § 12 ods. 1 ZKR. Návrh na vyhlásenie konkurzu podal veriteľ za účinnosti OSP a označenie dlžníka muselo zodpovedať úprave podľa § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O. s. p. Podľa úpravy v CSP účinnej od 1.7.2016, musí označenie fyzickej osoby zodpovedať § 133 ods. 1, teda označenie menom a priezviskom, v prípade nesprávneho označenie ide o nedostatok, ktorý je možné odstrániť.

6. Odvolací súd zistil, že navrhovateľ ako dlžníka označil ako „Y. Z....“ aj napriek tomu, že vo všetkých dokladoch, ktorými preukazoval oprávnenosť návrhu na vyhlásenie konkurzu, bol ako dlžník uvedený „Y. Z.“ V dôsledku tohto procesného pochybenie mal odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dlžník dovolanie podaním zo dňa 20.marca 2017 podľa § 420 písm. f/, § 421 ods. 1 písm. b/ CSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia v bode 38 a 39 odôvodnenia. Ďalej uviedol, že ak uznesenie zruší, nemal vec vrátiť súdu prvej inštancie, ak uznesenie vykazoval procesné nedostatky v označení dlžníka a návrh mal odmietnuť. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie resp. zmeniť a návrh na vyhlásenie konkurzu odmietnuť.

8. Navrhovateľ - veriteľ vo vyjadrení k dovolaniu /doručené dlžníkovi 30.6.2017/ uviedol, že dovolanie nie je prípustné podľa § 198 ods. 1 ZKR /s odkazom aj na rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Obdo/6/2016, 6MOBdo/8/2009, 3Obdo/40/2007/ a navrhol dovolanie odmietnuť resp. zamietnuť.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podal predbežný správca ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním vykonávajúca prax advokáta (§ 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p.) skúmal, či dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané v konkurznom konaní možno podrobiť dovolaciemu prieskumu.

10. Dovolací súd uvádza, že dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - v prípadoch zákonom výslovne stanovených - napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie z akýchkoľvek hľadísk. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti, ktorá spolu s interpretačnou praxou dovolacieho súdu (tiež ústavného súdu i Európskeho súdu pre ľudské práva) sleduje zachovanie jedného zo základných princípov právneho štátu - princípu právnej istoty.

11. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

12. Dovolanie dlžníka bolo podané v konkurznom konaní podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“ alebo „ZKR“). Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v ustanovení § 196 zakotvil primerané použitie ustanovení Civilného sporového poriadku. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak ZKR neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis určitú procesnú situáciu priamo nerieši a zároveň zákon o konkurze a reštrukturalizácii použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevylučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu. Vzhľadom na skutočnosť, že od 1.7.2017 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. CSP, bolo nutné aplikovať ust. § 470 ods. 1, 2 v spojení s čl. 4 Civilného sporového poriadku.

13. Pokiaľ ide o použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní vedenom podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR dovolanie ani mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné. Uvedené zákonné ustanovenie vylučuje, aby rozhodnutie vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní a v konaní o oddĺžení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii bolo podrobené dovolaciemu prieskumu najvyšším súdom v prípade podania dovolania alebo dovolania generálneho prokurátora.

14. Nakoľko zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania, prípadne správca konkurznej podstaty (vrátane predbežného správcu) domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 419 a nasl. Civilného sporového poriadku upravujúcich dovolanie.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené (body 14 a 15 vyššie), dovolací súd konštatuje, že dovolanie dlžníka proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní je podľa ustanovenia § 198 ods. 1 veta druhá ZKR neprípustné. Najvyšší súd preto dovolanie správcu konkurznej podstaty odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.